

Prietenul

Marck Nessel

Prietenul

Te rog, azi, să-mi întinzi o mână,
Căci sunt bolnav și sufletul mi-e frate cu pelinul.
Și mâine, mâna mea o să-ți devină,
La fel, sprijinul ce mângâie și alină.

Te rog, azi, inima-ți să-mi dai,
Căci a mea, mă doare și suspină.
Și mâine, pe a mea o să o ai,
Să te înțeleagă și să te susțină.

Te rog, azi, să-mi dai privirea,
Să o îndrept spre-o altă zare,
Căci a mea, și-a stins sclipirea,
Pierdută-n-ntr-un apus de disperare.

De un prieten am nevoie azi,
Să-mi spună doar că-i lângă mine.
Căci în viață, când mai cazi,
Te ajută un prieten lângă tine.

Și de n-oi fi, de-mi ești numai în gând,
Te rog să știi prea bine,
Că te poți baza pe mine, oricând,
Atât cât viața mă va ține.